

En Vefalı Acılarım

– Havva KAYA · 30 Eylül 2023

Hiç biriniz,sizi taşıdığım sol yanıma yakın olan,ölümü göze almış organ kadar gözü kara değildiniz!Hiç biriniz,ona sarılarak ağladığım kadar,size sarılarak ağlamama izin verecek kadar vefalı değildiniz!

Hiç biriniz,beni tanımayan bir doktorun dilinden dökülen dua kadar samimi değildiniz!

Tam altı tane düşmanı vardı safra kesemin,hepsine savaş açtı da,gitmedi bu bedenden...

Etrafımdaki kalabalık bile kaçtı da bu savaştan,bir o bırakmadı beni,bir o korkmadı benden.

O düşmanlar öyle pusuya yatıyorlar ki bazı geceler,tam da el ayak çekildiği vakitler,insanların derin uykularda,güzel rüyalar gördüğü saatler..

Kara bulutlar,idamlık mahkumun boynuna yağlı ipi takan cellat gibi çöküyor üstüme!

Duvarlar,en kuytulara sakladığım sıkıntılarımı kızgın yağı döker gibi döküyor üstüme!

Her bir yanımdan silah sesleri gibi,ölüm sesleri yankılanıyor adeta!

Hangi yanıma dönsem, saklanamıyorum o düşmanlardan mesela..

Öyle gecelerin,güneşi görmeyen gündüzleri oluyor bir de..

O açıyor bana kollarını,onun omuzlarında uyuyorum ağlaya ağlaya..

Ben düşmanın mayın döşediği omuzlar da ağlıyorum da,sizin omuzlarınızda ağlayamadım daha.

İyi günümde, bir yudum sevgiyi,bir tutam mutluluğu paylaştıklarımın hiç biri yoktu etrafımda.

Ben, ölümün mektubunu aldığımda..

Biliyor musunuz kalbime sığdıramadıklarım?

O gün,yalnızlığın hançerini de sığdıramadım sırtıma!

"Öldünüz mü be millet! "

Diye haykırasım geldi.

Oysa ben,hâyâl bile kurmuştum sizin dualarınızın üstüne!

Evelallah!

Onların duası varsa,sana da şifa vardır dedim kendi kendime..

Bir iki kuzenim,bir iki de iyi arkadaş halimi hatrımı sordu da,dost bildiklerim yoktu yanımda..

Öyle ya..

Siz yoktunuz ki dualarınız olsun!

El insaf!

Hastaneye gidiyorum da,en can bildiğim bile emanet etmedi beni Allah'a!

Olmuyor sevgi,Asya'nın İlyas'ının yazı yazması gibi kamyon arkasına..

Ona benzetiyorum şimdi sosyal medyadan gösterilen sevgileri;bir demet çiçek,bir iki böcek,biraz edebiyat,biraz da muhabbet..

Ne dostluk kaldı,ne akrabalık,ne kahveler kaldı,ne de o kahvelere uyarlanan sohbet..

Sahi neden diye sormak istiyorum da, sormayacağım ama..

Siz tahmin ediyorsunuzdur zaten kanayan yaraların nasıl sızladığını da da,yoğunsunuzdur mutlaka..

Kiminizin çocukları var, kiminizin işleri,kiminizin sevdikleri,kiminizin bu mevsimde yüreğine kar yağın kışları..

Kiminizin sevdikleriyle boy boy fotoğrafları çekilmiş,kiminizin işleri için afiş afiş reklamları yapılmış..

Kiminiz üzümüş,kiminiz üzümüş..

Kiminiz de aldattığı yarine küsmüş.

Şarkılar yapılmış,şiiirler yazılmış, resimler çizilmiş ama belli ki vefa gösterenlerin ki geri dönmemiş.

Sevdiğinin yaşadığı şehre türkü yakanlar mı dersiniz,siyah gözlerine alkış tutanlar mı?Bir sizin meşguliyetlerinizi izlerken üşüdüm ben, bir de çığılıklarımın duvarları parçaladığı gecelerde ölümün yolunu gözlerken üşüdüm..

Çünkü duasız kalan yürekler üşürmüş..

Sonra, beni hiç tanımayan,benim hiç tanımadığım bir dua yetişti imdadıma!

"Allah yardımcın olsun"

Meğer beni hiç tanımayan,benim hiç tanımadığım bir doktormuş dualarıyla üstümü örten..

Sahi,çok merak ettim,ben buradayım,siz neredesiniz?

Havva KAYA

İstanbul

30.09.2023